

læse min Tale igennem, saa vil det ærede Medlem kunne faa Lejlighed til at udtale sig senere.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg ikke sige stort, da han slet ikke kom ind paa, hvad jeg havde udtalt, men forbeholdt sig senere at komme ind derpaa, og da vil jeg jo atter kunne replicere. Men i Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem gjorde om Provst Dahl: at hans Udnævnelse vilde komme, jeg tror, han sagde: Danmark dyrt til at staa, vil jeg kun fremføre en Udtalelse af en Mand, der kender Provst Dahl meget nøje, er overordentlig vel kendt paa Færøerne og elsker det færøske Folk. Han siger om Provst Dahl: „Det er givet, at han ikke som Provst vil kunne holde sig udenfor Døgnets Strid, men hans modne og besindige Personlighed er Borgen for, at han ikke vil gaa med til politisk uforsvarlige Handlinger“. Og han taler videre om, hvor vel egnet han netop i dette Øjeblik er til at blive Provst paa Færøerne.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacobsen: Jeg vil gerne i Anledning af det ærede Medlem Hr. Povlsens Udtalelse om, at Jensen-Sønderups Fald i Bogense-Kredsen skulde være et Udtryk for en reaktionær kirkepolitisk Strømning i Odense Amt, paa det bestemteste bestride dette. Nej, Jensen-Sønderups Fald i Bogense Opstillingskreds var et Udslag af den ganske umulige Teknik, der ligger i Valgloven, hvorved en lille Kreds af Vælgere i en Kreds er i Stand til at kaste Repræsentationen fra den ene Kreds over til den anden, uden at man samtidig i den vedkommende Opstillingskreds kan værges sig derimod, fordi man ikke ved, hvorledes den Slags Underbevægelser finder Sted. Var Jensen-Sønderup faldet f. Eks. den 6. Juli, kan jeg forsikre ærede Medlemmer om, at han skulde nok være blevet valgt med Glans i Odense Amt den 21. September.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: At Hr. Jensen-Sønderup er faldet for en kirkepolitisk reaktionær Strømning indenfor Venstre, derom bærer Brevet fra Tommerup Højskole tilstrækkeligt Vidne.

Holstein: Det er naturligt, at den første nyvalgte ordinære Rigsdag, der traadte sammen efter Verdenskrigens Afslutning og efter Ratifikationen af store, vidtrækkende Fredsslutninger, blev indledet med en Trontale, hvis hele første Halvdel var viet Emner af udenrigspolitisk Art. Der ligger heri en officiel Erkendelse af disse Spørgsmaals vidtrækkende Betydning, som forhaabentlig vil resultere i, at de ikke længer forbliver Rigsdagens St. f. b. n., men at de herefter kommer til at indtage en Plads i dens Overvejelser, sideordnet med de indenrigspolitiske. Efter Krigen gælder det jo mere end nogen Sinde før, at Udenrigspolitik og Indenrigspolitik ikke lader sig adskille, direkte eller indirekte paavirke de hinanden. Og anerkender man, at Rigsdagen, den lovgivende Magt, har Kontrolret over Regeringen, Administrationen med Hensyn til indenrigske Spørgsmaal, bør det samme ogsaa anerkendes for det udenrigspolitiske Omraades Vedkommende. Der er vel endnu langt til Virkeliggørelsen af Præsident Wilsons Punkt 1: at Diplomatiets skal virke frankt og aabent for Offentlighedens Øjne. Men den Kabinetpolitik, der hidtil er blevet drevet i parlamentariske Lande, og som her i Danmark satte sin kraftigste Blomst under det radikal-socialistiske Regimente, burde nu under de forandrede Verdensforhold afløses af en ny Æra, hvor den danske Rigsdag tydeligt tilkendegiver, at den ogsaa paa det udenrigspolitiske Felt repræsenterer et frit Folk.

Jeg behøver i denne Forbindelse blot at minde om, at vort største nationale Spørgsmaal først blev drøftet offentligt i den danske Folkerepræsentation den 30. Juli 1919, en Maaned efter, at dette Spørgsmaal var afgjort i Versailles. Man skal vistnok lede længe efter et parlamentarisk regeret Land i Europa, der frembyder Sidestykke hertil. En saadan Fremgangsmaade lader sig kun praktisere hos et Folk, som i mere end $\frac{3}{4}$ Aarhundrede frembyder i udenrigspolitisk Henseende det sørgelige Billede af det, en stor Forfatter har kaldt: „En brydsom Vandring fra Luftkasteller til Musefælder og hjem igen“. Det radikal-socialistiske Regimentes Diplomati afskyede Aabenhed. Det trivedes ikke under den nye Tids friske kraftige Vindpust, det foretrak Livet for lukkede Døre og nedrullede Gardiner; det foregik ikke aabent for Offentlighedens Øjne, men det gik Gang paa Gang Offentligheden under Øjne. Det slesvigske Spørgsmaal, det vestindiske Spørgsmaal og andre store Spørgsmaal bærer uforglemme-